

чл. 122 на проекта ще има следующето съдържание:

Членоветъ на Народното Събрание получаватъ възнаграждение за презъ времето когато засѣдаватъ.

Комисията приема 25,000 душъ съ фракции по-малки отъ половината на туй число да пращатъ по единъ депутатинъ. До 25,000 душъ имжъ тоже право на 1 депутатъ.

Сената счита комисията за едно законодателно тѣло необходимо нуждно за упазванье равновѣснето между двѣтъ други противоположни законодателни власти, между князя и Народното Събрание. Той, като консервативно тѣло служи за съдържанье и прѣкращение на увлеченията на Народното Събрание, които князътъ не може да регулира отъ висотите на положението си. Той има за задача да смалява и умекава спрѣчкванията и сблъсванията, които по въпроса на законите би могли да станатъ между князътъ и Народното Събрание Сенатътъ тълкува конституцията и наблюдава нейното испълнение; сѫди министритъ. Нему е възложено да преглежда и претърса още веднъжъ законите, които излизатъ удобрени отъ Народното Събрание. Освѣнь тия благотворителни дѣйствия на сената има той, или подобрѣ, една част отъ него, да испълнява нѣкои отъ дѣлностите (дѣлностите не по съставление на законопроектите), на държавниятъ съветъ, когото комисията като особено тѣло не приема по причина на отсѫтствие на хора достойни, които изисква туй учреждение, по съществуванието на дѣл камари и по причина на възложение на законопроектите — главното занимание на държавниятъ съветъ — на надлѣжните министри.

За зислото на сенаторитъ, комисията е на мнѣние да е то 20—25. 10—15 назначени отъ князя, 3 по право избрали отъ средата на висшето духовенство, между които и предсѣдателствующий, единъ по право отъ висшето духовенство на мухамеданитъ. Останалитъ 6 члена, една част отъ комисията мисли да се земятъ отъ висшите сѫдилица, учебни заведения и учени дружества, а друга частъ, да се избиратъ отъ народа.

Болкото за възрастта на сенаторитъ, тя съобразно съ консервативниятъ характеръ на институцията, трѣбва да е по височака. Комисията е на мнѣние сенаторитъ да не сѫ помлади отъ 40 год. За да независи пакъ тѣхното сѫществуванье отъ никого и за да се усигори една независимостъ въ дѣйствията имъ, комисията е на мнѣние, че сенаторитъ незначени отъ князя трѣбва да сѫ пожизнени и да получаватъ заплата. Избранитъ разумѣва се трѣбва де бѫдѣтъ повременни и де получаватъ диети (суточни).

Най сгодно време за свикването Народното Прѣдставителство види се на комисията да е есенъта и то отъ 1-й Окт. до 1-й Декемвр.. Гл. XIX за свикването на народното Събрание (и сената) приема комис. съ малки поправки, именно тя предлага чл. 132 да има следующето съдържание: Членоветъ на Нар. Събрание и на Сената получаватъ възнаграждение, което ще се опредѣли съ особенъ законъ. Свикването на Народното Прѣдставителство комисията предлага да става въ столицата.

Комисията счита за излишно съществуването на Великото Народно Събрание. За испълнение на неговите дѣлности то прия Конгресъ когото образуватъ сенатътъ и Народното Събрание събрани въ едно тѣло.

Добавки.

Комисията приема принципътъ, че сѫдебната властъ принадлѣжи напълно на сѫдилищата, които сѫ